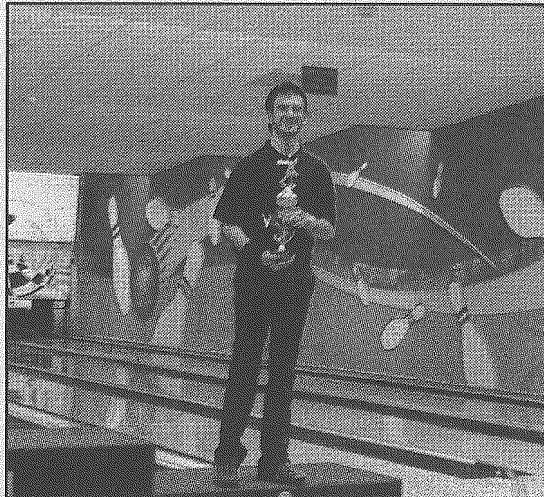

ווינר

שחף רובינשטיין, תושב אור יהודה ותלמיד ב'בן צבי' בקריית אונן, זכה (פעם נוספת) לפני מספר חודשים באליפות ישראל לבאולינג, בשכבת גילו • בסוף השבוע הוא ייצג את ישראל בתחרות אירופית בבליגיה • אבל לפני שהוא למד לגבור על משולש הפינים שבסוף המסלול, היה עליו לגבור על גידול בעורפו, בהיותו בן 8 שנים

להגדרה של "מהלך החיים". הרבה יותר מתאימה ההגדרה "בתחילת החיים". כי זה בדיוק מה שקרה לרובינשטיין כשהוא היה בגיל הזה.

מספר שחף: "כשהייתי בן 8 התלוננתי כרונית על כאבים בעורף. ואז בבדיקת עיניים ראו לי משהו שיושב על עצבי הראייה. נסעתי לתל-השומר, והייתי בטוח שאני בסה"כ מפסיד בית-ספר ליום אחד. אך שם גילו שיש לי גידול, ולא ידעו בדיוק מה הגידול הזה. באותו יום הכניסו אותי לניתוח, והייתי מאושפז חודש בבית החולים המשך בעמ' 38

להתמיד גם כשנכשלים. רובינשטיין עם זכייתו באליפות ישראל

חן בן-אליעזר

שחף רובינשטיין (17.5) מאור יהודה לומד בי"ב ב'בן צבי' בקריית אונן. רובינשטיין זכה בחודש מאי באליפות ישראל בבאולינג עד גיל 19. שנה קודם הוא זכה באליפות ישראל עד גיל 16. בסוף השבוע הזה ובתחילת השבוע הבא הוא ייצג את ישראל בתחרות באולינג, שנערכת בעיר אנטוורפן בבליגיה. הדרך בה הגיע רובינשטיין למשחק הכדורת (באולינג בלע"ז) מעוררת השראה ויכולה לשמש סיפור מופת לאנשים, שהתמודדו עם מחלות לא צפויות במהלך החיים. אני לא בטוחה שגיל 8 יכול להיכנס

איזה מסלול עברת עד שהגעת למעמד של אלוף ישראל?

"הרבה כישלונות. התחרויות הראשונות שלי היו כישלון חרוץ. הפסדתי באליפות עד גיל 14 ובפעם השנייה הגעתי למקום השני, מה שהיה אכזבה גדולה. אח"כ באתי לאליפות ישראל עד גיל 16, שם ציפנו שלפחות אעלה מהמוקדמות לשלב הנוק-אאוט. לא עברתי את המוקדמות. הקשיום לא הסתיימו שם. היתה לי שנה מאוד קשה, בה הממוצע שלי לא התרומם והמשחקים שלי בליגה לא היו טובים. אבל אחר כך התחלתי להשתקם. לקחתי את גביע הליגה ששיחקתי בה. שנה אח"כ לקחתי את אליפות ישראל על גיל 16 ושנה אח"כ לקחתי את אליפות ישראל עד גיל 19."

מה מבחינתך היתה נקודת המפנה בין כשלוך להצלחה?

"זה רק עניין של בגרות ולמידה מטעויות. אני חושב שגם המסע לפולין זה משהו שעיצב את הבגרות המנטלית שלי."

במה הוא עיצב?

"המסע לפולין שינה אותי דווקא בהתייחסות למשברים בזמן ואחרי טורניר - לקחת את הדברים בפרופורציות. יש דברים שהם הרבה יותר קשים מהפסד במשחק. זה גם הפך אותי להרבה יותר מחובר למקום שאני משחק בשבילו - מדינת ישראל. אם אכנס עכשיו

המשך בעמ' 40

ווינר המשך מעמ' 36

עד שהשתחררתי. שבוע לאחר השחרור חזרתי לביה"ח כי חלתי בדלקת קרום-המוח, והייתי מאושפז עוד חודש וחצי". ואיך הוא הגיע לבאולינג? טוב זה התחבר אצלו לשיקום. ממשיך רובינשטיין: "אחרי שעברתי את הניתוח להוצאת הגידול היה לי מאוד קשה להשתקם. היו לי בעיות קואורדינציה וריכוז. התחלתי לבדוק איזה ספורט יכול להיות הכי מתאים. מובן שכדורגל וכדורסל לא יכלו להתאים בשל חשש לפציעות ראש למיניהן. פעם אחת נסעתי עם אבא שלי

לבאולינג, ובגלל שאני שמאלי, צדתי את עיני המאמנת שלי, כי לשמאליים יש בדרך כלל יתרון בבאולינג. וזו היתה ההתחלה שלי, לפני כחמש שנים."

מה צריך להשקיע בשביל להיות אלוף באולינג?

"כישרון ואימון. אבל אתה יכול להפוך את עצמך לאדם עם כישרון, על ידי אימון מוגבר. אבל אני חושב שלהתאמן כל יום זה מוגזם. אפשר להקדיש בשבוע יומיים, ואז אתה הופך לשחקן יותר טוב. אני מתאמן פעמיים-שלוש בשבוע, כולל הליגות שאני משחק בהן. אבל יש משהו שחשוב לא פחות מאימונים וזו המנטליות. אם אתה לומד לא להילחץ, אז לא ילחצו אותך ואתה לא תפעיל על עצמך לחצים."

לאליפות העולם החוויה תהיה יותר עוצמתית".

- האם הבאולינג השפיע על תחומי חיים אחרים שלך?

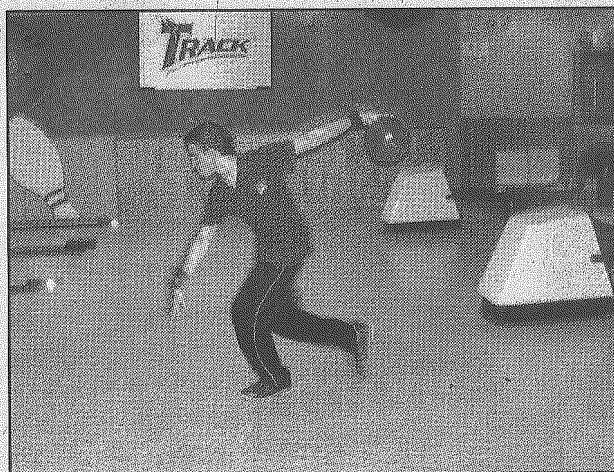
"הבאולינג פתח לי את היכולת החברתית. עד שהתחלתי לשחק לא הייתי פתוח לאנשים חדשים. עכשיו אני יותר פתוח מבחינה חברתית".

- האם אתה רואה קשר בין הניתוח ובין ההישגים שלך כספורטאי? אתה חושב שאם לא היית חולה, היית מגיע להישגים כאלה?

"ההישגים שלי כספורטאי מושפעים מהניתוח, בין היתר בגלל שלי יותר קשה להגיע להישגים בגלל כל הקשיים

שהניתוח יצר. אם לא הייתי חולה, סביר להניח שלא הייתי לוקח את זה ברצינות כמו שאני לוקח את זה. עכשיו, ואולי גם לא הייתי משחק באולינג".

- מה יש לך לומר לאחרים שנמצאים במצב שאתה היית בו, הדורש שיקום?

"ההישגים שלי כספורטאי מושפעים מהניתוח". רובינשטיין במהלך משחק

"קודם כל זה לא סוף העולם. תמיד יש איזושהי דרך לצאת מהצרה. הכל תלוי בצורת מחשבה וברצון, ואם רוצים - אפשר לצאת מהכל.

"אבל אפילו אם זה מצב מאוד מאוד קשה, צריך לדעת להיות את החיים כמה שיותר בכיף. בסופו של דבר חשוב להיות עם חיוך על הפנים, כי דיכאון לא יביא לשום מקום. כשאתה בדיכאון זה יכול להיות חם ונוח, אבל אחרי כמה זמן זה מתחיל להסריח".

- האם היית מוותר על הניתוח והמאבק לשיקום, בשביל חיים ללא באולינג?

"קשה לומר עכשיו. אני יודע שהבאולינג גרם הרבה שינויים לטובה אצלי ולא גרם מצד שני לשינויים רעים אצלי. אבל לא! לא הייתי מוותר על הניתוח, כי הוא גם בסופו של דבר עשה לי טוב, כי למדתי ממנו איך להתמודד עם דברים".

שההישגים שלי כספורטאי מושפעים מהניתוח, בין היתר בגלל שלי יותר קשה להגיע להישגים בגלל כל הקשיים שהניתוח יצר. אם לא הייתי חולה, סביר להניח שלא הייתי לוקח את זה ברצינות כמו שאני לוקח את זה. עכשיו, ואולי גם לא הייתי משחק באולינג".